

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Co/148/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215214
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Milana Segeča, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 17C/119/2012-293 zo dňa 21.04.2015, takto

rozhodol:

I/ Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II/ Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu v celom rozsahu (prvý výrok). Náhradu trov konania odporcovi nepriznal (druhý výrok).

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhmi zo dňa 17.09.2012, doručenými okresnému súdu dňa 27.09.2012, sa navrhovateľ v konaniach, ktoré boli pôvodne vedené súdom pod sp. zn. 17C/119/2012, 17C/120/2012, 17C/121/2012, 17C/122/2012, 17C/130/2012, 17C/131/2012, 17C/132/2012, 17C/133/2012, 17C/134/2012, 17C/135/2012, 17C/136/2012, 17C/137/2012, 17C/138/2012, 17C/139/2012, 17C/140/2012, 17C/141/2012, 11C/136/2012, domáhal voči odporcovi náhrady škody titulom majetkovej škody ako aj titulom nemajetkovej ujmy vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento „nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote“ (správne malo byť uvedené nerozhodol o návrhoch na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote).

Súd z dôvodu, že predmetom vyššie uvedených konaní sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, uznesením č.k. 17C/119/2012-17 zo dňa 04.02.2013 rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou spisovou značkou 17C/119/2012.

Uznesením č. k. 17C/119/2012-286 zo dňa 21.04.2015 súd veci sp. zn. 17C/136/2012 a 17C/137/2012 vylúčil na samostatné konanie.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie exekučnými spismi a zistil takýto skutkový stav:

Zo spisu 11Er 1171/03 súd zistil, že žalobca, ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H. H. a to na základe platobného rozkazu OS Zvolen 1Rob 799/02-6. OS Zvolen vydal poverenie dňa 12. 5. 2003. Oprávnený doručil tunajšiemu súdu dňa 2. 11. 2009 návrh na zmenu exekútora. OS Zvolen vyzval predchádzajúceho súdneho exekútora výzvou zo dňa 30. 11. 2009, aby si vyúčtoval doterajšie trovy exekučných konaní, aby predložil exekučné spisy. Bývalý súdny exekútor súdu zaslal vyjadrenie dňa 18. 12. 2009 spolu s vyúčtovaním exekučného konania. OS Zvolen uznesením č.k. 11Er 1171/2003-14 zo dňa 18. 3. 2010 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Toto uznesenie si neprevzal povinný a preto súd zisťoval jeho súčasnú adresu. Povinný si uznesenie prevzal až dňa 30. 11. 2011. Uznesenie sa stalo právoplatným dňa 16. 12. 2011.

Zo spisu 11Er 459/2003 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému C. B.. Súdny exekútor následne podal na OS Zvolen žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 25. 2. 2003. OS vydal poverenie dňa 27. 2. 2003. Dňa 2. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora. Dňa 18. 3. 2010 súd vyzval bývalého súdneho exekútora aby si vyčíslil trovy exekúcie a zaslal príslušné listiny. Bývalý súdny exekútor súdu doručil dňa 26. 3. 2010 svoje vyjadrenie spolu s vyúčtovaním exekučného konania. Okresný súd Zvolen vydal dňa 14. 4. 2010 uznesenie, ktorým vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora pod spisovou značkou 11Er 459/2003-13. Toto uznesenie sa stalo právoplatným dňa 22.6. 2010.

Zo spisu 11Er 1131/2007 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému J.. H. F.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 11. 4. 2007. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 12. 4. 2007. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 1131/2007-15 zo dňa 26. 5. 2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 6. 7. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 12CoE 145/2011-36 zo dňa 30. 5. 2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 1131/2007-46 zo dňa 5. 11. 2012 exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 15. 2. 2013. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 2CoE 337/2013-81 zo dňa 17. 12. 2013 uznesenie Okresného súdu Zvolen potvrdil. Oprávnený doručil Okresnému súdu Zvolen dňa 28. 2. 2014 dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica.

Zo spisu 11Er 4650/2006 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému F. F.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.10.2006. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 18. 10. 2006. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Súdny exekútor dňa 30. 11. 2009 súdu doručil žiadosť o vyjadrenie k rozsudku súdneho dvora ES vo veci C 40/08 a žiadal o vyjadrenie právneho názoru. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 4650/2006-28 zo dňa 2. 6. 2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 6. 7. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 2CoE 334/2011-55 zo dňa 30. 8. 2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 3349/2003 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. K.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 17.12.2003. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 18.12.2003. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 11. 3. 2010 súd vyzval bývalého súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekučného konania a predložil listinné dôkazy. Bývalý súdny exekútor súdu doručil dňa 19. 3. 2010 svoje vyjadrenie. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením č.k. 11Er 3349/2003-19 zo dňa 27. 8. 2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 28. 3. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 1CoE 280/2014-84 zo dňa 28. 1. 2015 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 2507/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H. Y.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 19.10.2004. Okresný súd

Zvolen vydal poverenie dňa 25.10.2004. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 11. 3. 2010 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučných konaní a predložil exekučné spisy. Dňa 19.3. 2010 súdu doručil bývalý exekútor podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú + zaslal vyúčtovanie trov exekučného konania. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 2507/2004-26 zo dňa 31. 8. 2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 31.3.2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 13CoE 329/2011-39 zo dňa 20. 10.2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 2748/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. Z.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.11.2004. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 23.11.2004. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 11. 3. 2010 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučných konaní a predložil exekučné spisy. Dňa 18.3. 2010 súdu doručil bývalý exekútor vyúčtovanie trov exekučného konania. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 2748/2004-25 zo dňa 20. 9. 2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 28.3.2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 41CoE 327/2011-36 zo dňa 26. 10. 2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 2744/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. Y.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.11.2004. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 23.11.2004. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 30. 11. 2009 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučných konaní a predložil exekučné spisy. Dňa 18.12. 2009 súdu doručil bývalý exekútor exekučný spis a vyjadril sa k trovám exekúcie. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 2744/2004-20 zo dňa 20. 9. 2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 8. 11. 2010. Toto uznesenie a odvolanie sa súdu nepodarilo doručiť povinnému a preto súd zisťuje jeho súčasnú adresu.

Zo spisu 11Er 2039/2006 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H. R.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 13.4.2006. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 19.4.2006. Dňa 30. 8. 2010 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 9. 2. 2011 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučných konaní a predložil exekučné spisy. Bývalý súdny exekútor súdu doručil dňa 17. 2. 2011 exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 3029/2006-19 zo dňa 20. 4. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 16.8.2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 13CoE 77/2013-40 zo dňa 26. 4.2013 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 4997/2006 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H. Y.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 13.11.2006. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 22.11.2006. Dňa 20. 9. 2010 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 5.11.2010 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučného konania a súčasne vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby súdu zaslal zmluvu o úvere. Dňa 3.12.2010 oprávnený súdu zaslal kópie zmlúv o úvere. Dňa 15. 12. 2010 bývalý súdny exekútor doručil súdu exekučný spis. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 4997/2006-23 zo dňa 4. 4. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 1.6.2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 43CoE 159/2013 zo dňa 27. 6.2013 Uznesenie Okresného súdu potvrdil. Následne na to vo veci podal dovolanie oprávnený. Najvyšší súd SR svojím uznesením č.k. 7ESdo 246/2013-93 zo dňa 9. 4. 2014 dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica odmietol.

Zo spisu 11Er 2082/2005 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. Z.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 11.10.2005. Okresný súd

Zvolen vydal poverenie dňa 12.10.2005. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 18.12.2009 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučného konania a predložil exekučné spisy. Dňa 22.1.2010 súdu doručil bývalý exekútor podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú + zaslal vyúčtovanie trov exekučného konania. Dňa 30. 8. 2010 bývalý súdny exekútor súdu doručil aj exekučný spis. Dňa 15. 2. 2011 Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 2082/2005-21 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 2. 5. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 15CoE 283/2011-33 zo dňa 16. 8. 2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 2658/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H. E.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 15.6.2004. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 17.6.2004. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 11. 3. 2010 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučného konania a predložil exekučný spis. Dňa 23.3. 2010 súdu doručil bývalý exekútor vyúčtovanie trov exekúcie a exekučný spis. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 1658/2004-24 zo dňa 15. 2. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 15.7.2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 42CoE 305/2011-34 zo dňa 15.2.2012 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 367/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému R. D.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 2.3.2004. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 5.3.2004. Dňa 30.8.2010 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 8.11.2010 súd vyzval bývalú súdnu exekútoru, aby sa vyjadrila, či si uplatňuje trovy exekúcie. Dňa 15.11.2010 bývalá súdna exekútorka súdu zaslala spisovú dokumentáciu a vyúčtovala si trovy exekučného konania. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 367/2004-11 zo dňa 30.11.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 22.12.2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 14CoE 33/2012-54 zo dňa 13.2.2012 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 871/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Z. G.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 19.3.2004. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 23.3.2004. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 23. 11.2009 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučného konania a predložil exekučné spisy. Dňa 2.12.2009 súdu doručil bývalý súdny exekútor vyúčtovanie trov exekúcie a zaslal exekučný spis. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 871/2004-21 zo dňa 27.9.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 18.11.2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 43CoE 174/2011-33 zo dňa 29. 6. 2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 4791/2006 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému O. D.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 23.10.2006. Okresný súd Zvolen vydal poverenie dňa 31.10.2006. Dňa 2. 11. 2009 doručil oprávnený Okresnému súdu Zvolen návrh na zmenu exekútora. Dňa 11. 3. 2010 súd vyzval bývalého exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučného konania a predložil exekučné spisy. Dňa 18.3. 2010 súdu doručil bývalý súdny exekútor vyúčtovanie trov exekúcie a exekučný spis. Dňa 13.4.2010 bývalý súdny exekútor súdu doručil podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 4791/2006-22 zo dňa 16. 2. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 18.8.2011. Dňa 7. 9. 2012 doručil oprávnený súdu návrh na prerušenie konania. Súd sa pokúšal doručiť uznesenie a odvolanie voči uzneseniu a návrh na prerušenie konania aj povinnému, to sa však súdu nepodarilo a preto súd zisťuje súčasnú adresu povinného.

Okresný súd konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal v súdnom konaní existenciu splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Súd nemal preukázaný vznik skutočnej škody, ako jeden zo základných predpokladov pre vznik

zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu (vyjadrenie odporcu mu nebolo doručené) ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie v jeho neprítomnosti a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhmi na začatie konania, vedenými na okresnom súde pod sp. zn. 17C/119/2012, 17C/120/2012, 17C/121/2012, 17C/122/2012, 17C/130/2012, 17C/131/2012, 17C/132/2012, 17C/133/2012, 17C/134/2012, 17C/135/2012, 17C/136/2012, 17C/137/2012, 17C/138/2012, 17C/139/2012, 17C/140/2012, 17C/141/2012, 11C/136/2012, sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Súd z dôvodu, že predmetom vyššie uvedených konaní sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, uznesením č.k. č.k. 17C/119/2012-17 zo dňa 04.02.2013 rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou spisovou značkou 17C/119/2012.

Uznesením č. k. 17C/119/2012-286 zo dňa 21.04.2015 súd veci sp. zn. 17C/136/2012 a 17C/137/2012 vylúčil na samostatné konanie.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ sa vo veci samej domáhal majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že okresný súd v horeuvedených exekučných veciach nerozhodol v lehote 30 dní (podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, resp. podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 do 30.11.2006) o návrhu oprávneného na zmenu exekútora od doručenia návrhu.

Odvolací súd má za to, že prvostupňový súd vec správne právne posúdil, na súdené prípady spojené v spoločnom konaní správne aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., pričom po

vykonaní dokazovania oboznámením sa s predmetným exekučnými spismi dospel k záveru, že nemal preukázaný vznik škody ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. V súlade s rozhodnutiami Ústavného súdu SR odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie úkonu súdu (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp.zn. II.US 245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene exekútora pôvodnému exekútorovi, a teda nemôže dôjsť k vzniku žiadnej škody. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostali zachované, čo vylučuje vznik škody na strane oprávneného. Pôvodný exekútor až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o zmene by mohol a v podstate aj musel v exekúcii pokračovať.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolacia námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi navrhovateľa riadne a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Navrhovateľ žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej navrhovateľom nadriadený súd riadne rozhodol. Nesúhlas navrhovateľa s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože navrhovateľovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v

spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhoch na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností bol nepochybne známy. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Odvolací súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto rozsahu vykonané dokazovanie je dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k návrhu, je potrebné pripustiť, že zo spisu skutočne nevyplýva doručenie vyjadrenia odporcu k návrhu navrhovateľovi. Táto vada konania však nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a podľa odvolacieho súdu ani nemohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), pretože okresný súd jednak nerozhodol na základe argumentov odporcu uvedených vo vyjadrení k návrhu a jednak je odvolaciemu súdu z jeho činnosti známe (§ 121 O.s.p.), že totožné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa podal odporca aj v nespočetnom množstve ostatných právnych vecí navrhovateľa a odporcu prejednávaných odvolacím súdom, v týchto konaniach bolo vyjadrenie navrhovateľovi doručené a teda jeho obsah je navrhovateľovi nepochybne známy (táto odvolacia námietka navrhovateľa je preto zjavne účelová). Okresný súd riadne rozhodol aj o návrhoch navrhovateľa na prerušenie konania. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhov navrhovateľa na prerušenie konania. Týmto postupom okresného súdu nebol navrhovateľ vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania. Navyše uznesením o zamietnutí návrhov navrhovateľa na prerušenie konania bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O.s.p.) a preto mohol pokračovať v konaní.

Navrhovateľ v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o návrhoch na zmenu súdneho exekútora ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že exekučný súd o návrhoch na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonnej tridsaťdňovej lehote.

Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle prechodných a záverečných ustanovení § 238 ods. 1, 2 a § 240 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v exekučných konaniach začatých do 31.08.2005 pre rozhodnutie o zmene súdnych exekútorov neplatí tridsaťdňová lehota, ktorá bola zavedená do Exekučného poriadku až od 01.09.2005 (§ 44 ods. 7 resp. § 44 ods. 8 od 01.12.2006). Pre rozhodovanie o návrhoch na zmenu exekútorov v exekučných konaniach začatých po 01.09.2005 je možné v súlade so súdnou praxou Ústavného súdu akceptovať aj dlhšiu lehotu (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

I keď prvostupňový súd v prvom odseku svojho odôvodnenia nesprávne uviedol, že nároky navrhovateľom uplatnil titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, z návrhov na začatie konania je nepochybné, že navrhovateľ sa domáhal nárokov titulom, že o návrhoch

na zmenu exekútora nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote. Táto zrejma nesprávnosť nemala za následok takú vadu, ktorá by umožňovala odvolaciemu súdu zrušiť alebo zmeniť odvolaním napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.